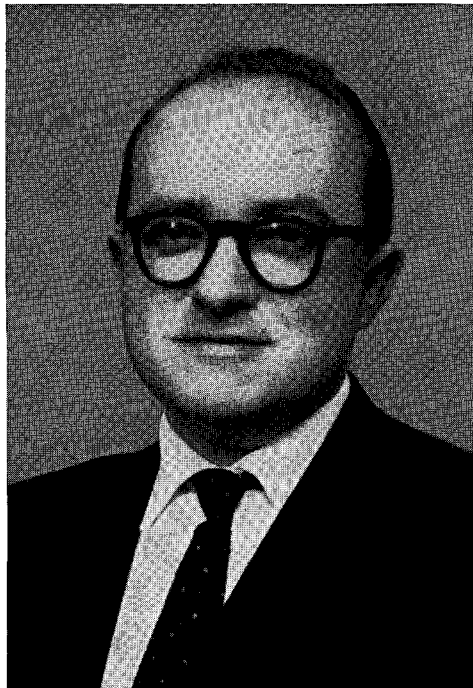

LEO APOSTEL

1957

Leo Apostel werd geboren te Antwerpen op 4 september 1925. Hij beëindigde in 1943 zijn Middelbaar Onderwijs aan het Koninklijk Atheneum van Antwerpen en begon in 1944 studiën in de Wijsbegeerte aan de Vrije Universiteit te Brussel, waar hij in 1948 licentiaat in de wijsbegeerte werd met een proefschrift over de methodologie van de introspectie.

Was van 1949 tot 1951 assistent aan de Vrije Universiteit te Brussel (bij de leerstoel Logika, van Professor Perelman).

Verbleef tijdens het Academiejaar 1951-1952 in de Verenigde Staten als CRB Graduate Fellow om daar aan de universiteit Chicago te studeren (onder Rudolf Carnap) en aan de universiteit Yale (onder C. G. Hempel en F. B. Fitch). Werde bij zijn terugkeer aspirant aan het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (1952-1954) en was van 1954-1956 aangesteld navorser. Verwierf in 1954 de titel van doctor in de Wijsbegeerte met een proefschrift over „Wet en Oorzaak”. Was 1955-1956 te Genève werkzaam als residerend lid van „Centre International d'Épistémologie Génétique” (onder Jean Piaget).

In augustus 1956 werd hij tot docent benoemd aan de Vrije Universiteit te Brussel met als leeropdracht :

Logika (kandidatuur en licentie), Oefeningen in de Wijsbegeerte (kandidatuur) en Metafysika (partim : licentie).

In april 1957 werd hij benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit te Gent met als leeropdracht : Logika (kandidatuur), Oefeningen uit de Wijsbegeerte (partim : Logika), en Overzicht van de Wijsbegeerte : ethika en logika (Handels-school). Deze leeropdracht werd in december 1957 aangevuld met de cursussen : Kritische Ontleding van een wijsgerige Verhandeling, partim : Zielkunde” en „Grondige Vraagstukken uit de Wijsbegeerte, partim: Zielkunde”. In september 1958 wordt hij tot buitengewoon hoogleraar benoemd aan de Vrije Universiteit te Brussel. Het academiejaar 1958-1959 bracht hij door als gastprofessor aan de Pennsylvania State University. Datzelfde jaar werd hem de Alumni-prijs toe-

gekend. Sedert 1956 is hij bestuurslid van het Belgisch Centrum voor Logika, en van de Vereniging voor Wijsbegeerte der Wetenschappen. Hij is tevens lid van de Belgische Vereniging voor Wijsbegeerte en van de Eastern Pennsylvanian Philosophical Society.

PUBLIKATIES VAN LEO APOSTEL

IN BOEKVORM

- Études d'Épistémologie génétique. II: Logique et Théorie des Graphs.* Presses Universitaires de France, Parijs, 1957.
Études d'Épistémologie génétique. III: Logique, langage et théorie de la communication (met BENOIT MANDELBROT). Ibidem, Parijs, 1957.
Études d'Épistémologie génétique. IV: Les liaisons analytique et synthétiques (met PIAGET, MAYS en MORE). Ibidem, 1957.
Études d'Épistémologie génétique. VII: Logique et apprentissage. Ibidem, 1959.
Logika en Geesteswetenschappen. De Tempel, Brugge, 1959.

BIJDRAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN

- Logique et Preuve.* Methodos, 1954.
The Interpretation of Written texts. Theoria, 1956.
The Formal Structure of Action. Synthese, 1957.
L'Unité de la Science dans l'Œuvre de R. Carnap. Rivista di storia di filosofia, 1956.
Inductie en waarschijnlijkheidsketens. Verhandelingen van de Vlaamse filologenkongressen, 1949.
De verificatie van oorzakelijkheidsoordeelen. Ibidem, 1951.
Logika en letterkunde. Ibidem, 1953.
Waarheid en logika. Ibidem, 1957.
Langage et morale (met J. RUYTINX). Morale et Enseignement, 1954.
Modalités physique. Logique et Analyse, 1954.
L'Interprétation des logiques multivalentes. Ibidem, 1954.
Droit et logique. Ibidem, 1954.
Mesure et modèle. Ibidem, 1956.
Dans quel sens la déduction naturelle est-elle naturelle? Ibidem, 1956.
Dépendance et implication. Ibidem, 1956.
Vers une conception restreinte du récursif. Ibidem, 1957.
Catégoricité et décidabilité partielle. Ibidem, 1954.
Modalités physiques et techniques. Actes du XIe Congrès International de philosophie, 1953.
Vers une Épistémologie des sciences appliquées. Actes du Congrès des sociétés de philosophie de langue française, 1954.
Comment étudier le travail créateur du savant? Ibidem, 1957.
Measure in brouwerian logic. Journal of symbolic logic, 1954.
Kultuur en techniek. De Vlaamse Gids, januari, februari en maart 1958.
Pleidooi voor een wetenschappelijke wijsbegeerte. Diogenes, 1954.
De Ethika als Evaringswetenschap. Ibidem, 1957.
De „Theory of Games” als instrument voor de moralist. Ibidem, 1959.
Theory of Games and Deontic Logic. Logique et Analyse, 1960.
Sur la Méthode en Théorie de la Connaissance. Revue Internationale de Philosophie, 1960.

Matérialisme Dialectique et Méthode Scientifique. Socialisme, 1960.
Towards the formal Study of Models in the non formal Sciences. Synthese, 1961.
Logic and Ontology. Logique et Analyse, 1961.
Metafysisch Essay. Dialoog, 1960.
Over de Grondslagen van een onafhankelijke Ethika. Tijdschrift van de Vrije Universiteit te Brussel, 1959.
De Wijsbegeerte in het Onderwijs Levend of Dood? Persoon en Gemeenschap, 1961.